

това, т. е. чистъ джебчиякъ. Заемане тени е заемъ отъ чужда банка за свои операции, нещо не само не запрещавано, а и поощрявано отъ гражданските и художественни закони, както това ся доказали законоведи като Софоклъ, Шекспиръ, Гете, Плавинелъ, Рафаелъ и всякой добръ художникъ, който заема, за да възторже заедно съ гражданъ лихви. Джебчиятъ е тая мъничка песенъ отъ школа Италия, толкова сиромашка, че читателя просто недоумява: защо ли тъй и такива глупости се паланджосватъ?

Азъ рекохъ: О сьрае,
защо си убито?
— Любовта умряла, —
рече жаловито.

Пакъ рекохъ: Но що се
ти надевишъ, клето?
— Който се не наза,
мре, — каза сьрието.

А ето какъ е текста на оригинала, отъ Стеккати:

No detto al core, al mio povero core:
— Perché questo languor, questo sconforto? —
Ed egli m'ha risposto — È morto amore! —
No detto al core, al mio povero core:
— Perché dunque sperar se amore è morto? —
E m'ha risposto — Chi non spera muore.

За любовитство, ето още едно, не по швете отъ горнето:

„Signore, милость, главна съмъ и гола,
дари ми нещо, моля,
за любовта на Санъ-Панфила!“
— Не давамъ нищо, бятай проче!
„За любовта на мойте очи!“
— Земи три солди, мила!

А на тая безсмисленность оригинала е: